

ligvis udløber meget snart, skulde kunne paa- lægges en saadan Udgift til Eiendommens Forbedring som den at reise Hegn, blot fordi hans Nabo kræver det. — Medens Forordningen af 1794 skjælnes paa flere Punkter mellem to Arter af lovligt Hegn, nemlig simpelt lovligt Hegn og de saakaldte varige Hegn, som man dengang lod sig det være magtpaaliggende paa alle Maader at opmuntre til at opføre, saa troer jeg ikke, at det længere er nødvendigt eller endog gjørligt at opretholde en saadan Adskillelse. Blandt Andet var det efter Forordningen af 1794 et Privilegium for dem, der opførte et saakaldt varigt Hegn, at naar de af en eller anden Grund vare bebyrdede med meer end halvt Eiendomshegn, kunde de overlevere, det Overstykkende til Naboen, hvorimod de, som kun havde almindeligt lovligt Hegn, ingenlunde kunde gjøre det samme. Den Bestemmelse, at, ligesom Enhver er pligtig til at tage halvt Hegn mod Naboen, saaledes er ingen Mand pligtig til, at beholde meer end halvt Hegn mod Naboen, har jeg troet det nødvendigt at indføre i Loven og vel at mærke saaledes, at det kun berøber paa Tilvelebringelsen af almindeligt lovligt Hegn, om man kan gjøre Brug af denne Ret. — I Forordningen af 1794 var man saa forelsket i visse Classer af Hegn, i disse mægtige, varige Hegn, at man endog troede det rigtig at tilstaae den, der opførte saadanne Hegn, fuld Eiendomsret over Grunden, hvorpaa Hegnet stod, skjøndt Halvdelen var taget fra Naboen. Man vil saaledes finde i Forordningen 1794 § 5, at den, der havde vedligeholdt saadanne store, varige Jordhegn, altsaa en dobbelt Jordvold med dobbelt Grøft og beplantet med Træer, han stod det frit for, naar han vilde sætte et Steendige istedet, da at rykke Steendiget ind i Udkanter af Jordvolden indtil Naboen, og saa tage det Stykke Jord i Besiddelse, som Naboen havde afgivet til den brede, dobbelte Jordvolds Anlæg. Dette var et Tilfælde, men ikke det eneste, i hvilke Hegn i Genhold til Forordningen af 29de October 1794 kunde blive anbragte saaledes, at Skjellinten ikke laa midt i Hegnet. Jeg har troet det nødvendigt at bestemme, at Skjellinten i alle Tilfælde, hvor nye Hegn reises, eller gamle Hegn

ombyttes med andre, bliver at lægge midt i Hegnet, saa at begge Naboer have at afgive lige megen Jord dertil. — Det, som vel egentlig nærmest har foranlediget, at Spørgsmaalet om Forandringer i Hegnlovgivningen er bragt frem, er vistnok det Besvær, som Naboerne meget hyppigt have af de store, ikke alene jordspildende, men tilmed stærkt beplantede Hegn, som ere til Skade for Eiendommens Dyrkning. Jeg troer, at Betragtningen af disse Hegn meget væsentlig har forandret sig siden 1794. Gjennem hele Forordningen af 1794 gaaer der en meget stærk Stræben efter saameget som muligt at fremme Anlægget af disse dobbelte Jordvolde med fuld Beplantning paa, hvorimod man nu, idetmindste i mange Egne, anseer disse Hegn for mere skadelige end gavnlige. I hvert Tilfælde forekommer det mig, at der ikke alene maatte tages Hensyn til den Fordeel, som den ene Nabo kunde have af et saadant Hegn, men at der ogsaa maatte tages Hensyn til den Skade, den anden Nabo kunde have deraf. Til at raade Bod paa Ulemperne ved disse Hegn, eller rettere for at holde disse Hegnplantninger indenfor tilbørlige Grændser, holde dem tilbørligt i Afsigter Bestemmelsen i § 8, som udtaler, at Ingen er berettiget til at benytte sit Hegn til Skade for sin Nabo, saa at det endogsaa af Hegnsynsmændene eller af Landvæsenkommisjonen kan bestemmes, at saadanne Hegn blive at indskrænke eller fuldstændig at borttage eller ombytte med andre, men vel at mærke, dog saaledes, at det kan paalægges den, der rejser Klagen, at afholde Udgifterne derved. Jeg har nu nævnt to af de væsentligere Afvigelser i det nuværende Lovudkast fra den tidligere Lovgivning, nemlig, at man paa den ene Side har anseet det for nødvendigt at admittiere som lovlige en heel Deel andre Hegn end dem, som ere kjendte i Forordningen af 1794, og paa den anden Side at man har erkjendt det nødvendigt nu at give Jordbrugere Midler ihænde til at værge sig mod Misbrug fra Naboens Side af Hegn til Opvækning af store Hegnplantninger, ja endogsaa af større Træer, hvad ikke saa sjældent er Tilfældet. En tredie Afvigelse, som ikke er uden Betydning,